

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved retsplejeloven.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-23. Beskikkelsis Vidner, om hvis dem svaris, bør til Tingē med Eed at bekræftis, dersom de imodsigis, og kunde ej underkiendis, med mindre de ved andre lovlige Vidner, eller anden klar Bevisning igiendrivis.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens §§ 168 og 292.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-24. Intet Vidne maa i egen Person stævnis til Landsting, eller anden Overret, med mindre hand til sit Værneting ej haver villet vidne sin Sandhed, eller hand beskyldis for sit Vidne, at det er Usandfærdigt.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 171.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-25. Dog hvis Landsdommere, eller andre Overretters Betiente det nødigt befinde, besynderlig i Ære- og Livs-Sager, at Vidner for dem i egen Person skal forhøris, og de lovligen stævnis for deris Vidner at forklare, og at overvejis, og imod andre at forhøris, da bør de at møde, eller bøde Sagsøgeren og Herskabet, hver tj Lod Sølv, med mindre de lade svære deris lovlig Forfald.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved desvetudo, jf. Nellemann: Alm. del, s. 16.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-13-14.

1-13-26. Ellers, naar Vidner alleene for Processen beskyldis, og ej deris Ære og Fælding angaar, som vudnet have, da skulle de ej stævnis til at møde.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen bortfaldt ved retsplejeloven.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-27. Naar enten af Parterne, efterat Dom udi Sagen gangen er, kand finde nogen bedre Sandheds Oplysning og Bevisning, end som for Retten haver været, da skal hannem ej formenis det at giøre, saa fremt hand med sin Eed bekræfter, at hand om samme Bevisning tilforn ikke haver været videndis, eller den kunde have bekommet, paa det at hand samme Bevisning for højere Ret, naar Sagen der indkommer, kand fremføre; Men, naar paa Sagen i Kongens højeste Ret kient er, da tilstædis ingen videre Proces.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens §§ 397, 406 f. og 440.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-13-28. Tingsvidne er det, der gode Mænd, Tinghørere, Tingmænd, eller Stokkemænd, som paa Tingē vare, vidnede med deris Eed, det de saa og hørte, og den, som det paagielder, var selv til Vedermaals Ting, eller var lovligen kaldet dertil; Hvilket er saa sterckt, at intet derimod kand sigis.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved desvetudo.

Se forslagsstillernes bemærkninger til artikel 1-13-14.

1-13-28. Vidner nogen Mand i Tingsvidne, der fordeelt er, eller dømt til sine tre Mark, da fælder hand ingen uden sig selv.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved straffeloven af 10. februar 1866.

Bestemmelsen blev ikke ophævet udtrykkeligt ved straffeloven, men forslagsstillerne er enige i, at artiklen ikke længere er relevant.

14. Capitel

Om Sigtelse og Eed

1-14-1. Ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308.